

mende Kreditor ikke boede i København. Denne Fremgangsmaade kunde medføre ikke uvæsentlige Forsinkelser af Udbetalingen, saaledes at vedkommende Kreditor undertiden fik Underretningen om Pengenes Anvisning flere Dage, før Ordren fremkom. Dertil kommer, at den Omstændighed, at Finanshovedkassen førte hele Regnskabet med de lokale Kasser, nødvendiggjorde et uforholdsmæssigt stort Bogholderi i Finanshovedkassen.

Statsregnskabskommissionen fremkom derfor med Forslag om at ændre disse Forhold paa den Maade, at der blev givet Ministerierne og andre selvstændige Institutioner Adgang til at trække direkte paa Statskassen ved Checks paa Finansministeriets Konto i Nationalbanken. Derved opnaaede man en betydelig lettere Forretningsgang, ligesom ogsaa i Publikums Interesse en hurtigere Udbetaling, idet det paagældende Ministerium straks tilstiller Kreditor Beløbet i en Anvisning, der indfries af alle Pengeinstitutioner i Landet.

De paagældende anvisningsberettigede Myndigheder opgiver daglig til Finansministeriet, hvad de paa den Maade har disponeret over, og efter disse Indberetninger debiteres vedkommende Institution i Finansministeriets Bøger.

De indfrie Checks afregnes fra hele Landet til Nationalbanken, der videresender dem til Finansministeriet, hvor Rigtigheden kontrolleres. De fleste Checks fremkommer fra Nationalbanken enten Udstedelsesdagen eller 1. Dag og for Provinschecks 2. Dag efter Udstedelsen.

Det saaledes foreslaaede Anvisningssystem er for ganske nylig indført administrativt.

Til Kapitel II.

Bestemmelsen i § 3, 1. Stk. svarer til, hvad der nu er gældende; kun har man i sidste Punktum foreslaaet at genoptage den tidligere gældende, men i de senere Aar forladte Praksis, at Statsregnskabet ledsages af Anmærkninger.

Det skal iøvrigt bemærkes, at man, efterhaanden som Revisionsvæsenets Organisation gennemføres, vilde finde det rigtigt, om der sammen med Statsregnskabet kunde afgives Erklæringer fra paagældende Revisorer om, i hvilket Omfang Revisionen af de forskellige Særregnskaber er tilendebragt.

Med Hensyn til Bestemmelserne i § 4, 1. Stk., bemærkes, at medens Forholdet hidtil har været det, at de fleste lokale Institutioner under Ministerierne regelmæssig har aflagt dokumenteret Regnskab til deres

Ministerium og til Revisionen, har Forholdet med Hensyn til selve Centraladministrationen været det, at der i Almindelighed ikke har været organiseret noget egentligt Bogholderi over Ministeriernes Dispositioner. Der fandtes kun Noteringer over Dispositionerne paa de forskellige Ministerierne underlagte Finanslovbevillinger, hvilke Noteringer ved Aarsafslutningen afstemtes med Statsbogholderiets Noteringer; ved Finansaarets Slutning blev der af Ministerierne udarbejdet en Regnskabsoversigt, der leveredes til og afstemtes med Statsbogholderiet og derfra kort efter Rigsdagens Sammentræden videresendtes til Statsrevisionen. Ingen af disse Oversigter var dokumenteret med Bilag, men derimod ledsaget af en Del Anmærkninger.

Man har altsaa i Almindelighed ikke for selve Centraladministrationens Dispositioner haft egentlige Regnskabsbøger eller organiseret Bogholderi, men Statsbogholderiet har virket som Bogholderi for de paagældende Administrationsgrene.

Regnskabsførelsen var saaledes ikke tilfredsstillende, og navnlig ikke i Stand til at danne Grundlag for en Revision, hvorfor Finansministeriet efter Indstilling fra Statsregnskabskommissionen har organiseret et fuldstændigt Bogholderi i alle Ministerier og Institutioner, hvilket ogsaa var en nødvendig Forudsætning for at give dem Adgang til at trække direkte paa Finansministeriet.

Man har imidlertid fundet det rigtigt, at Pligten til at føre disse Bøger, lovfæstes, idet et systematisk Bogholderi er en nødvendig Forudsætning for at kunne aflægge et Regnskab.

I § 4, sidste Stk., har man optaget Bestemmelsen i Kasseforordningens § 29 om Myndigheders Pligt til uden Vederlag at levere Attester og Udskrifter, som skal bruges som Bilag til Regnskaber.

Med Hensyn til Bestemmelserne i §§ 5—6 kan henvises til Bemærkningerne til § 4 1. Stk.

Ved Affattelsen af Bestemmelsen i § 7 har man særlig haft for Øje det ønskelige i, at Finansministeren saa vidt muligt holdes underrettet om Bevægelserne paa de forskellige Finanslovkonti, og det er derfor foreslaaet, at saavel Indtægts- og Udgiftsregnskaberne som visse Beholdningsregnskaber i Almindelighed aflægges maanedlig, men man har dog været paa det rene med, at Aflæggelsen af egentlig Regnskab for en saa kort Periode ad Gangen paa visse Omraader vil kunne føre til unødigt Vidtløftighed, og har derfor fore-